

Arrest

nr. 261 337 van 29 september 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DELMOTTE
Mont Saint-Martin 79
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat C. DELMOTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart van Colombiaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 25 oktober 2019 en dient een verzoek om internationale bescherming in op 29 oktober 2019.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 6 februari 2020 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verzoeker gehoord op 2 en 26 februari 2021.

1.3. Op 28 april 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 april 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Colombiaanse nationaliteit en bent u geboren in de hoofdstad Bogota. U groeide er op in de buurt San Cristobal bij uw ouders, die beiden werken als manager in het bedrijfsleven. U verkeert sinds 2016 in een relatie met P. A. B. M. (CG xxx; OV xxx). U heeft één jongere zus, L. V. (°2004) en één oudere broer, H. (°1990), die sinds 2017 permanent in Canada woont. Na uw middelbaar onderwijs startte u hogere studies bio-ingenieurswetenschappen, maar u hebt deze niet afgerond. In 2016 ging u voor een langere periode naar Australië om daar Engels te gaan studeren en als timmerman aan de slag te gaan. Uiteindelijk keerde u terug naar uw land van herkomst, omdat u het leven en het werk in Australië niet leuk vond en omwille van de afstand van uw familie.

Terug in Colombia, ging u terug inwonen bij uw ouders. U begon toen opleidingen te volgen om als bartender aan de slag te gaan en ook om scheidsrechter te worden. Deze jobs hebt u slechts kortstondig en sporadisch uitgeoefend tot en met april 2019. U kreeg interesse in de politieke campagne van uw grootvader J. E. A. R., die in het verleden gediend heeft als gemeenteraadslid voor de Liberale Partij. Vanaf 2018 begon u mee te werken aan zijn campagne naar aanloop van de verkiezingen in 2019. Uw taak bestond eruit om tijdens evenementen mensen warm te maken om voor uw grootvader te stemmen en ook om zijn verkiezingspamfletten rond te delen in de omliggende wijken. U werd hier ook voor betaald.

Anderzijds wilde u na uw terugkeer uit Australië ook bijdragen aan de lokale gemeenschap. Daartoe kreeg u hulp van uw grootvader, die tevens actief is als sociaal leider. Hij bracht u geleidelijk aan in contact met de nodige personen en vanaf juni 2018 begon u te werken in verschillende sociaal getinte projecten binnen de wijken van San Cristobal. U organiseerde toen wekelijkse jongerenraden en voetbaltoernooien voor de lokale jeugd. In 2019 organiseerde u drie grote projecten voor kinderen, nl. (1) verlenen van bijstand bij buitenschoolse activiteiten, (2) sensibilisering voor milieubehoud en recyclage van afval, en (3) aanleren van gelijke waarden met aandacht voor kwetsbare bevolkingsgroepen (bijv. LGBTI-beweging, inheemse bevolking, etc.). Van al deze projecten stond u zelf volledig aan het roer en was u de persoon bij uitstek die de kinderen het sociale gedachtegoed bijbracht. U werkte hierbij steeds samen met de voorzitters van de lokale gemeenschapsraden (juntas de acción comunales). Al deze activiteiten waren onbezoldigd.

Op 15 augustus 2019 was u samen met een van die voorzitters, A. S., op pad in de wijk Juan Rey. Op de hoek van een straat werden jullie beiden halt gehouden door drie mannen, waarvan er twee zichtbaar gewapend waren. Een van die mannen identificeerde zich als zijnde de lid van de Aguilas Negras, en zei dat zij niet hielden van uw leiderschap en dat uw aanwezigheid in de wijk hen niet aanstond. De man zei tevens dat u hen nog tot nut kon zijn en dat zij u daartoe nog gingen contacteren. Als laatste maande hij u ook aan hen niet te gaan verklikken bij de autoriteiten, anders zou u de gevolgen moeten dragen. Daarna gingen de drie mannen weg. Samen met A. S. ging u naar het gemeentenzaaltje om vervolgens huiswaarts te keren. U zocht raad bij de advocaat van uw grootvader; hij adviseerde u om aangifte te doen bij de autoriteiten. Vanaf toen begon u eveneens de optie te overwegen om eventueel Colombia te verlaten, zodoende een ontsnappingsplan achter de hand te hebben. 's Anderendaags, op 16 augustus 2019, diende u een klacht in bij de politie. Daar zeiden ze dat u pas bescherming (i.e. patrouilles) kon krijgen wanneer het parket uw zaak bekeken had. Daarbuiten kwam u die week niet meer het huis uit. U zette wel nog uw politieke en sociale activiteiten voort, hetzij enkel in de wijken dicht bij het centrum van de plek waar u bedreigd werd.

Op 12 september 2019 was u met uw vriendin P. onderweg naar de supermarkt toen jullie ineens werden onderschept door een zwarte bestelwagen met drie mannen erin. Twee van hen stapten uit en dwongen jullie het voertuig in te gaan. Eens in de bestelwagen, deden jullie belagers de deuren op slot en begonnen zij rond te rijden door de wijk La Maria. Een van hen begon toen uw partner te betasten en obscene dingen toe te fluisteren. Tegelijkertijd zei de chauffeur tegen u dat u reeds wist dat u ging worden gecontacteerd en dat nu het moment aangebroken was dat u ging moeten meewerken, zodat hun groepering via u toegang kon krijgen tot de wijk. Hij zei tevens dat u zich op 27 september 2019 omstreeks 18 uur moest gaan aanbieden bij hun commandant ergens dicht bij de parochiezaal van Las Mercedes. Hij verduidelijkte dat, als u niet kwam opdagen, hij u uit uw huis zou komen halen, want hij beweerde uw woonplaats en uw gebruikelijke routes te kennen. Na zo'n 2 à 3 minuten moesten jullie uitstappen in de richting van de rivier La Fucha. Daar aangekomen, scholden de mannen jullie uit en zeiden ze dat u hen niet mocht verlinken bij de autoriteiten, anders zouden jullie dood in de rivier terecht komen. Daarna lieten ze u – en vooral uw vriendin P. – getraumatiseerd achter en vervolgens namen jullie een taxi naar huis. In samenspraak met uw familie besloot u om vanaf dan definitief te stoppen met uw sociale en politieke activiteiten (u contacteerde hiervoor de andere sociale leiders met wie u samenwerkte), en ook om de daaropvolgende dag met uw partner te verhuizen naar een finca van

uw ouders in El Molino, een gehuchtje net buiten Bogota. De volgende dag, 13 september 2019, deed u een tweede keer aangifte, ditmaal bij het parket zelf. Daar wist men u te vertellen dat u pas aanspraak kon maken op bescherming wanneer een procureur uw dossier bekeken had. U kreeg er de raad om zichzelf te beschermen. Uw partner, die toen in een patisserie in Bogota zelf werkte, besliste om geen klanten meer te bedienen, maar om achteraan in het magazijn voort te werken. Ook bracht u haar steeds met uw motorfiets naar het werk, bij wijze van voorzorgsmaatregel.

Uiteindelijk brak 27 september 2019 aan, de dag waarop u een afspraak had met een commandant van de Aguilas Negras. U ging daar uiteraard niet naartoe, uit onvrede met hun idealen en hun methodes. 's Anderendaags, op 28 september 2019, ging u omstreeks 24 uur uw partner ophalen op het einde van haar shift in de patisserie. Onderweg naar huis passeerden jullie een zwarte bestelwagen die fout geparkeerd stond en de weg blokkeerde. U vond dat verdacht en begon te versnellen, waarna er vanuit de verte schoten gelost werden en jullie een man hoorden roepen. Door al deze spanningen verloor u de controle over uw motorfiets en kwamen jullie ten val. Hoewel uw voertuig wat schade opliep, hadden jullie beiden geen ernstige verwondingen en slaagden jullie erin om na enkele seconden terug recht te springen en weg te rijden. Aangekomen op de finca, sloten jullie zichzelf binnen op. Jullie hadden het gevoel dat er verschillende malen een auto met brandende lichten passeerde in jullie straat, maar dat konden ook jullie gedachten zijn. Wel ontving uw partner P. enkele minuten later een sms-bericht van een onbekend nummer. De afzender identificeerde zich als de Aguilas Negras en schreef dat jullie niet hadden meegewerkt, dat jullie nu een doelwit waren van hun organisatie en dat jullie niet meer gingen kunnen ontsnappen aan hen. In de voormiddag van 29 september 2019 trokken jullie in bij L. G. C. J., een vriend van u die in de wijk Milenta in Bogota woont. Hij bracht toen uw vriendin P. naar haar werk zodat zij ter plekke ontslag kon nemen. Vanaf toen gebruikten jullie enkel nog prepaid-telefoons om anderen te bellen. Eén dag daarna, op 30 september 2019, zocht u een derde maal de autoriteiten op en deed u bij het parket aangifte van de nieuwgebeurde feiten.

Terwijl jullie ondergedoken leefden bij uw vriend L., vernam uw partner op 10 oktober 2019 dat zij geen visum kon verkrijgen om naar Canada te reizen. Zij had dat voorheen aangevraagd – uzelf beschikte reeds over een Canadees visum – omdat vluchten uit Colombia steeds een optie was die jullie in het hoofd hielden. Na haar visumweigering onderzocht u de asielprocedures in verschillende Europese landen en kwam u uiteindelijk, mede via een vriendin van P. van wie u de naam niet meer kent, uit op België. Op 14 oktober 2019 kochten jullie de vliegtickets aan en op 24 oktober 2019 vlogen jullie van Bogota via Amsterdam naar Brussel, waar jullie 's anderendaags arriveerden. Op 29 oktober 2019 meldden jullie zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en dienden jullie elk een verzoek om internationale bescherming in.

Ruim één jaar later, op 20 oktober 2020, ontving uw vriend L. een pamflet vanwege de Aguilas Negras, waarop verschillende sociale leiders als militair doelwit uitgeroepen worden. Deze pamfletten werden toen overal in zijn buurt rondgestrooid en ook uw naam staat daarop vermeld. Op 25 oktober 2020 kreeg L. een oproep op een van de prepaid-telefoons die in de winkel van zijn moeder verkocht worden. Zijn correspondent vroeg "of J. daar is, want hij moet nog geld aan iemand, wanneer gaat hij dat betalen?". Vervolgens hing L. op, gooide hij de simkaart weg en werkt hij sindsdien van thuis uit als veiligheidsmaatregel.

In het geval van een terugkeer naar Colombia vreest u te worden gedood door de Aguilas Negras en hun bondgenoten.

Ter staving van uw asielaanvraag diende u de volgende documenten in: uw internationaal paspoort en dat van uw partner (originelen gezien), een aangifte bij de politie d.d. 16/08/2019 (origineel), een aangifte bij het parket d.d. 13/09/2019 (kopie), nog een aangifte bij het parket d.d. 30/09/2019 (kopie), twee arbeidsattesten van de Liberale Partij (originelen), twee arbeidsattesten van de gemeenschapsraden van Juan Rey en van San Martin de Loba (originelen), een attest van uw vriend L. waarin hij verklaart dat u een welbepaalde periode bij hem inwoonde (kopie), een pamflet vanwege de Aguilas Negras d.d. oktober 2020 (origineel), een uitgeprint krantenartikel over de praktijken van de Aguilas Negras inzake hun pamfletten, de ontslagbrief van uw partner P. bij de patisserie (origineel), uw identiteitskaart en die van uw partner (originelen gezien), het eigendomsbewijs van uw motorfiets (kopie), correspondentie tussen uw partner en de Canadese ambassade betreffende haar visumaanvraag (kopieën), twee e-mails vanwege het parket ter bevestiging van uw aangiftes (kopieën), een reeks algemene nieuwsberichten en COI-rapporten over de situatie van sociale leiders in Colombia, een reeks foto's van uw sociale activiteiten in de gemeenschap (kopieën), een betalingsbewijs van jullie vliegtickets naar België (kopieën), uw geboorteakte en die van uw moeder (kopieën), uittreksels uit het kadaster van het huis van uw ouders, hun appartement en hun finca (kopieën).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) wordt vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U verklaart dat u Colombia ontvlucht heeft ten gevolge van een reeks bedreigingen vanwege de illegale groepering *Aguilas Negras* (CGVS II, p.3-8). In eerste instantie kan worden afgevraagd waarom u door hen bedreigd werd. In dit verband laat u uitschijnen dat de *Aguilas Negras* erop gebrand waren om u te rekruteren. Zij wilden namelijk toegang krijgen tot de lokale gemeenschap en u moest hen daarvoor tot nut dienen (CGVS II, p.4-5). Merkwaardig hierbij is dat, toen zij u voor het eerst deze boodschap brachten op 15 augustus 2019, uw drie belagers niet verduidelijkten hoe deze samenwerking concreet in zijn werk zou gaan. Het enige wat zij volgens u zeiden was “dat ze u nog zouden contacteren” en “dat u de gevolgen zou dragen” mocht u hen gaan verklikken bij de autoriteiten (CGVS II, p.4-5). Daarna zou u niets meer van hen gehoord hebben tot op 12 september 2019 (CGVS II, p.4-5). Dit is nu niet bepaald een realistische gang van zaken. Men moge verwachten dat de *Aguilas Negras* toch wel iets concretere details aanreiken over wat u voor hen ging moeten doen indien zij drie van hun manschappen uitsturen om u te onderscheppen, en ook dat zij u op een meer efficiënte en doeltreffende manier proberen te rekruteren, bijvoorbeeld door uw vertrouwen in te winnen. Het houdt immers weinig steek dat zij u al van begin af aan impliciet met de dood bedreigen om vervolgens ruim een maand van de aardbodem te verdwijnen. Door u zo veel tijd te schenken zonder u ook maar enigszins te proberen overtuigen noch een concrete opdracht te geven, zou de groepering een aanzienlijk risico nemen met als gevolg dat u wel degelijk de ordediensten kon inlichten of het hazenpad zou kiezen, en dat u hen al zeker niet meer tot nut zou dienen. Nog merkwaardiger is dat uw partner tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat de *Aguilas Negras* tijdens uw eerste kennismaking met hen ook zeiden dat u moest stoppen met uw sociaal leiderschap (CGVS B. M. P. A. [voorts “CGVS partner”], p.13). Dit element staat eveneens in uw eerste politionele aangifte vermeld. Dat zij via uw hoedanigheid als sociaal leider toegang willen krijgen tot de wijk maar u tegelijkertijd zeggen dat u geen sociaal leider meer mag zijn, is contradictoir en opnieuw op geen enkele manier logisch te noemen.

Ook de tweede confrontatie die u en uw partner op 12 september 2019 zouden hebben gekend komt maar zeer twijfelachtig over. Jullie verklaren daarover dat één van jullie belagers meedeelde dat toen het moment aangebroken was om met hen samen te werken en dat ze u toen konden gebruiken “om de gemeente binnen te komen” (CGVS II, p.5; CGVS partner, p.9). En hoewel men dus logischerwijze kan verwachten dat jullie samenwerking op dat eigenste moment concreet tot stand ging komen, kwam hier wederom niets van in huis, want jullie werden uit de bestelwagen geloodst, nog eens met de dood bedreigd en u kreeg gewoon nog eens nieuwe “afpraak” met hen op 27 september 2019 in de buurt van een plaatselijk parochiezaaltje (CGVS II, p.5; CGVS partner, p.9). Wederom mag het verbazen dat een te duchten groepering als de *Aguilas Negras* u en uw partner enerzijds hardhandig aanpakt en via doodsb bedreigingen chanteert zodat u ten alle koste met hen zou samenwerken, maar u anderzijds wel zo genegen is om u meer dan twee weken tijd te geven waarin u met gemak de benen zou kunnen nemen of de autoriteiten inlichten. Dat uw belagers er met andere woorden werkelijk vertrouwen in hadden dat u braafjes uit eigen initiatief zou komen opdagen op hun afspraak die meer dan twee weken later gepland stond, is allesbehalve geloofwaardig.

U verklaarde ook dat u tijdens uw eerste kennismaking met de *Aguilas Negras* samen op stap was met een zekere A. S., tevens sociaal leider en ook voorzitter van een wijkraad waar u naar eigen zeggen zeer actief in was (CGVS I, p.13; CGVS II, p.3-4). U maakte duidelijk dat jullie toen beiden tegengehouden werden op straat (CGVS II, p.4). Dit betekent dus dat deze A. S. ook betrokken moet zijn geweest bij de bedreiging waarnaar u verwijst. Opvallend genoeg wordt er over het verdere lot van deze persoon met geen woord gerept in jullie relaas. Gevraagd aan uw partner of hij eveneens klacht neerlegde zoals u dat deed, bleek zij compleet uit de lucht te vallen (CGVS partner, p.12). Verder gepeild of A. S. nog problemen gekend had, stelde zij dat zij geen weet heeft van andere bedreigingen en daarom dus denkt van niet (CGVS partner, p.12). Dat uw partner hier kennelijk niets over weet, is op het eerste zicht al eigenaardig mits de ernst van de gebeurtenissen waarnaar jullie verwijzen. Men kan er logischerwijze van uit gaan dat jullie deze zaken met elkaar besproken moeten hebben, gezien de toestand van deze getuige uiterst belangrijk zou zijn geweest om jullie eigen situatie in te schatten. Wanneer u hier zelf over bevraagd wordt, blijkt u ineens wel volledig op de hoogte te zijn van A. S.’

situatie. Hij zou namelijk nooit klacht ingediend hebben en bovendien geen enkele probleem meer gekend hebben met de personen door wie jullie beiden op 15 augustus bedreigd werden (CGVS II, p.13-14), wat ook weer uiterst merkwaardig is. U liet immers uitschijnen dat A. S. dé sociale spilfiguur was in uw buurt en dat u vooral dankzij hem toegang kreeg tot de lokale gemeenschap (CGVS I, p.13-14), met andere woorden de geknipte persoon voor de Aguilas Negras om informatie bij te vergaren. Dat de groepering dan gedurende meer dan een jaar enkel hun pijlen op u zou richten terwijl zij hem compleet onaangeroerd laten, is opnieuw weinig geloofwaardig.

Daar waar u en uw partner verwijzen naar een volgend incident op de openbare weg op 29 september 2019 – uw partner bestempelde dit als een aanslag (CGVS-verklaring partner, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5) – stelt het CGVS vast dat jullie dit op geen enkele wijze kunnen hardmaken. Uit het loutere feit dat jullie onderweg naar huis een verkeerd geparkeerde zwarte bestelwagen zagen en dat jullie dat verdacht vonden (CGVS II, p.7; CGVS partner, p.10-11), kan op geen enkele manier worden afgeleid dat iemand het toen op jullie gemunt had. In eerste instantie lijkt het nu niet meteen abnormaal dat er in een miljoenenstad als Bogota nog zwarte camionettes rondrijden. Daarnaast maakte uw vriendin kenbaar dat jullie toen geen personen opgemerkt hebben, en ook toen jullie op de grond neerlagen, is er niemand naar jullie toe gekomen (CGVS II, p.11; CGVS partner, p.17). Wel zouden jullie geschreeuw alsook schoten gehoord hebben (CGVS II, p.7; CGVS partner, p.10-11). Gevraagd naar wat deze onzichtbare personen dan precies riepen, antwoordde dat u dat onmogelijk kon weten omdat uw motorfiets zo'n ongelooflijk luid lawaai maakte en omdat u bovendien een geluiddempende helm droeg (CGVS II, p.11). En verder bevraagd over deze schoten, preciseerde u dat u al op 150 à 200 meter afstand was van de vermeende schutter, waardoor deze u niet heeft kunnen raken (CGVS II, p.11). Indien u werkelijk al zo ver van deze verdachte bestelwagen verwijderd was en op dat moment nauwelijks iets kon horen, is het een raadsel hoe u zo zeker bent dat iemand toen schoten op jullie aan het lossen was. Wat er ook van zij, u baseert zich alleen maar op giswerk en veronderstellingen, die geenszins aannemelijk overkomen. Hetzelfde kan gezegd worden over wat er volgens u gebeurde eens jullie diezelfde nacht in de finca waren gearriveerd. Jullie hebben het steevast over "een auto met brandende lichten die verschillende keren voorbijkwam", maar dat kon volgens u ook gewoon een buurman zijn oftewel jullie gedachten die jullie toen parten speelden (CGVS II, p.7; CGVS partner, p.10-11). Het hoeft weinig betoog dat dergelijke speculatieve verklaringen allesbehalve kunnen overtuigen, temeer daar de Aguilas Negras u hadden gezegd dat, als u niet kwam opdagen op de door hen ingeplande afspraak, zij u uit uw huis zouden komen halen (cf. wat uw aangifterelaas bij het parket d.d. 13/09/2019; zie groene map administratief dossier). Mochten zij werkelijk uw geheime schuilplaats in de finca ontdekt hebben, dan raakt het kant nog wel dat zij gewoon enkele keren in uw straat zouden passeren zonder uw erf te betreden of uw huis binnen te vallen. In dezelfde trant is het hoogst ongeloofwaardig dat uw vermeende belagers van de beruchte Aguilas Negras jullie op de openbare weg en aan jullie finca ongemoeid zouden laten, maar dan wel zouden proberen te intimideren met een eenvoudige sms. Men moge verwachten dat zij veel doortastender optreden in het geval zij jullie werkelijk wilden treffen. De schermopname van deze dreig-sms die bij uw derde aangifte vervat zit, verandert daar niets aan (zie groene map administratief dossier). Immers hebben dergelijke berichten geen bewijswaarde daar zij met eenvoudig knip- en plakwerk gemanipuleerd of zelfs gefabriceerd kunnen zijn. Wat betreft de foto's in diezelfde aangifte, kan daar louter uit afgeleid worden dat u schade had aan uw motorfiets, dat uw broek een scheur opliep en dat u een schaafwonde had, niets meer en niets minder. Zij kunnen echter in geen geval aantonen wat de precieze oorzaak is van deze zaken.

In dit opzicht kan ook worden afgevraagd waarom jullie zo nodig in het holst van de nacht met de moto moesten gaan rijden in de buitenwijken van Bogota. Jullie verklaarden hierover dat dat kwam omdat u uw partner toen om 24 uur moest gaan ophalen van haar werk aan de rand van Bogota (CGVS II, p.6-7; CGVS partner, p.10, 16). U vriendin nam immers pas na het incident op 29 september 2019 ontslag bij de Franse patisserie (CGVS II, p.7; CGVS partner, p.7, 11). Het mag echter ten stelligste verbazen dat uw vriendin überhaupt nog ging werken nadat zij het slachtoffer zou zijn geweest van een intimiderende ontvoering, maar dan wel onmiddellijk ontslag neemt na een sms-bericht en omwille van veronderstellingen die nergens op gebaseerd lijken. Dat jullie zich in de directe nasleep van de vermeende kidnapping telkens in het openbaar begaven (CGVS partner, p.16) – u bracht haar telkens met uw motorfiets en ging haar telkens terug ophalen – valt op geen enkele manier te rijmen met de vrees voor vervolging en/of ernstige schade die jullie beiden inroepen. U beweerde immers dat u na de zogenaamde ontvoering al uw politieke en sociale activiteiten volledig achterwege liet, mede omdat uw vriendin P. daar resoluut op aandrong (CGVS II, p.6). Dat jullie zich dan toch op regelmatige wijze buitenshuis begaven door naar het werk te pendelen, en zo telkens bewust het risico namen om opnieuw gevat te worden door de Aguilas Negras, past in geen enkel logisch geheel en al zeker niet voor wat betreft de dag van uw zogenaamde afspraak met hen, waarop uw partner ook gewoon naar het werk ging zoals anders. Dat u uw vriendin telkens op andere punten ging ophalen en dat zij na de vermeende ontvoering besloot om wat minder klanten te bedienen, doet hier uiteraard geen afbreuk aan

(CGVS II, p.6; CGVS, p.10). Per slot van rekening verklaarden zowel u als uw partner dat jullie families er financieel heel warmpjes inzitten en zij jullie derhalve financieel hadden kunnen bijstaan (CGVS I, p.18; CGVS partner, p.17), waardoor het nog minder te begrijpen valt dat zij nog zo nodig moest gaan werken, indien jullie kort daarvoor een hevige ontvoering zou hebben ervaren met doodsb bedreigingen. Voorts moet worden vastgesteld dat jullie doorheen de asielpcedure steeds wisselende verklaringen aflegden over jullie concrete vluchtaanleiding. Tijdens het eerste interview bij de DVZ verklaarde uw partner het volgende: "Op 15 augustus 2019 is hij [J.] bedreigd. We hebben toen al de beslissing genomen om het land te verlaten. Daarom heb ik op 2 september 2019 een visum aangevraagd voor Canada. Mijn partner had al een visum" (CGVSvragenlijst partner, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Deze versie van de feiten, nl. dat jullie reeds na het eerste incident op 15 augustus 2019 besloten om Colombia te verlaten, bevestigden jullie nog eens letterlijk via een e-mail vanwege uw advocaat één dag voor jullie onderhoud op het CGVS (zie briefwisseling in administratief dossier). Het feit dat u reeds op 2 september 2019 een Canadees visum aanvraag, kan bovendien ook afgeleid worden uit de correspondentie met de Canadese ambassade, die u zelf indiende. Uzelf deed t.a.v. de DVZ echter een volledig ander verhaal uit de doeken, zijnde dat jullie pas na de derde aangifte begonnen te kijken naar mogelijkheden om het land te verlaten en dat jullie eerst naar Canada wilden gaan, maar dat de visumaanvraag van uw partner geweigerd werd (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dit gaat lijnrecht in tegen de DVZ-verklaring van uw partner, de e-mail van uw advocaat en de gegevens omtrent uw visumaanvraag. En frappant genoeg kwamen jullie op het persoonlijk onderhoud dan nog eens met een andere, derde versie op de proppen. Toen opperden jullie plotseling dat uw partner wel degelijk een Canadees visum aangevraagd had, maar dit louter als mogelijk ontsnappingsplan omdat jullie niet wisten hoe erg die bedreigingen konden uitdraaien (CGVS I, p.4; CGVS partner, p.9, 14-15). Pas nadat dit visum geweigerd werd op 10 oktober 2019 en de Aguilas Negras intussen opnieuw toegeslagen hadden, zouden jullie beslist hebben om het land effectief te verlaten (CGVS II, p.8; CGVS partner, p.11). Dit houdt echter geen steek. Mocht u werkelijk bedreigd zijn op 15 augustus 2019 en meteen daarna een vluchtplan bedacht hebben, zou u logischerwijze nooit een Canadees visum voor uw partner aangevraagd hebben, wetende dat deze procedure wekenlang in beslag kon nemen – u had immers zelf al eens deze visumprocedure doorlopen en reisde veel naar het buitenland in het verleden (CGVS I, p.17) – én in de wetenschap dat Colombianen gewoon visumvrij naar Europa kunnen reizen. Dit klemmt des te meer aangezien u ook diende te weten dat haar paspoort een tijdlang zou worden ingehouden bij de Canadese ambassade en jullie dus het risico liepen dat uw partner geen paspoort zou hebben mocht het "ontsnappingsplan" eens aangewend moeten worden, en jullie desgevallend al zeker niet samen zouden kunnen ontsnappen. Uw verklaringen kunnen derhalve niet gevolgd worden. Bovendien zijn de DVZ-verklaring van uw partner en de betreffende e-mail van uw advocaat duidelijk en voor weinig interpretatie vatbaar, waardoor voorgaande tegenstrijdigheden nog steeds overeind blijven, alsook het vermoeden dat jullie al veel vroeger besloten hadden om Colombia te verlaten dan u doet uitschijnen. In dit verband kan nog worden toegevoegd dat er u op uw tweede onderhoud gevraagd werd om nog reisdocumenten voor te leggen waarop expliciet de datum van aankoop van uw vliegtickets staat (CGVS II, p.8-9). Uit het door u ingediende document, valt dit echter geenszins af te leiden, hetgeen eens te meer bevestigt dat u het CGVS geen klare wijn wil schenken wat betreft het moment dat jullie de beslissing namen om Colombia te verlaten.

Het gegeven dat jullie kort na 15 augustus 2019 kennelijk al zeer duidelijk van plan waren om land van herkomst te verlaten, staat bovendien haaks op jullie verklaringen over uw drie aangiftes bij de Colombiaanse politie en het parket. Op de zetel van het CGVS beweerden jullie meermaals dat jullie klacht hadden neergelegd omdat jullie vertrouwen hadden in de autoriteiten en rekenden op hulp en bescherming vanuit hun hoek (CGVS II, p.6, 11; CGVS partner, p.14-15). Men kan zich daarentegen afvragen wat het nut was van deze gewenste bescherming ter plekke indien jullie toch al besloten hadden dat jullie niet meer in Colombia wilden blijven. Hiermee wekt u dan ook sterk de indruk dat u deze klachten enkel bent gaan neerleggen om iets op papier te hebben dat uw verzoek om internationale bescherming zou kunnen ondersteunen.

Verder kan nog worden aangestipt dat niemand van uw gezin tot op de dag van vandaag nog vermeldenswaardige problemen gekend heeft. Uw vader woont thans nog steeds op dat adres en uw moeder woont slechts twee straten verder (CGVS I, p.5-6). U verklaarde ook dat u op het moment van de eerste, zogezegde bedreiging bij uw ouders inwoonde en dat de Aguilas Negras hadden kenbaar gemaakt dat ze uw woonplaats kenden (CGVS I, p.6; CGVS II, p.3-8). In de draad van uw relaas meegaand zou men logischerwijze kunnen stellen dat uw ouderlijk huis dan de eerste plaats zou zijn die zij zouden overwegen, mochten zij al werkelijk naar u op zoek zijn. Dat uw ouders geen enkele hinder ondervonden, zowel in de periode van uw beweerde problemen als in de vele maanden daarna, is alweer een indicatie dat u niet de problemen kende die u doet uitschijnen.

Uw verklaring, als zouden u en uw vriendin voor jullie vertrek naar België nog ondergedoken zijn in een finca en vervolgens in het huis van een vriend L. (CGVS II, p.3-8; CGVS partner, p.8-11), kan trouwens niet worden weerhouden. U gaf namelijk tijdens uw eerste interview aan dat uw laatste woonplaats voor uw vertrek het adres van uw ouders was, volgens uw vriendin was dat dan weer de finca in El Molino maar dan twee weken voor jullie vertrek (verklaring DVZ, vraag 10; verklaring DVZ partner, vraag 10, hetgeen allebei niet strookt met wat jullie op het CGVS verklaarde over jullie woonplaatsen). Dat uw advocaat één dag voor het persoonlijk onderhoud opmerkt dat u zeker op 12 september 2019 naar de finca in El Molino verhuisd was, wijzigt niets aan het feit dat u deze locatie volledig onvermeld liet toen men bij de DVZ specifiek peilde naar uw woonplaatsen. Bovendien repten jullie op het DVZ-interview ook met geen woord over jullie zogenoemde onderduikperiode bij uw vriend L., hoewel jullie in jullie relaas op het CGVS ineens lieten uitschijnen dat jullie daar net geen vier weken zouden verbleven hebben. Het lijkt er dan ook erg op dat jullie geen andere verblijfsplaatsen gehad hebben in de maanden voor jullie vertrek naar België, waardoor het des te merkwaardiger overkomt dat er geen enkel lid van de Aguilas Negras jullie kwam zoeken aan uw ouderlijk huis. Dat zij dan wel bijna één jaar na jullie vertrek compleet van de radar verdwijnen, om dan ineens pamfletten rond te strooien met uw naam op in een buurt waar u kennelijk nooit gewoond hebt, is niet aannemelijk en in het licht van al het voorgaande hoogst ongeloofwaardig (CGVS I, p.19; CGVS II, p.8; CGVS vriendin, p.11). Ook uw bewering als zouden de Aguilas Negras rond die periode uw vriend L. opgebeld hebben om uit het niets geld van u te eisen (CGVS II, p.8; CGVS vriendin, p.12), kan daarom op geen enkele manier worden aangenomen. Het door u ingediende pamflet kan geen ander licht werpen op bovenstaande vaststelling. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarenboven zijn dergelijke documenten met gemak manipuleerbaar. Wat betreft het krantenartikel dat u indiende omtrent de pamfletten van de Aguilas Negras, moet worden opgemerkt dat uw naam daar nergens in vermeld staat, waardoor het evenmin iets kan wijzigen aan voorgaande appreciatie. Bijkomstig is het artikel gedateerd van 26 juni 2019, aldus één jaar en vier maanden voordat uw vriend L. zagezegd een pamflet zou hebben ontvangen in oktober 2020, waardoor er al helemaal geen link meer kan worden gezien tussen de inhoud en uw (ongeloofwaardige) verklaringen.

De som van bovenstaande vaststellingen maakt dat het CGVS geen geloof kan toeschrijven aan de door u opgeworpen problemen met de Aguilas Negras.

Verder moeten ook nog de nodige twijfels geuit worden omtrent uw profiel als "politiek medewerker". U brengt naar voren dat u gedurende meer dan een jaar tweemaal per week (of meer) meewerkte aan de campagne van uw grootvader naar aanloop van de lokale gemeenteraadsverkiezingen in San Cristobal (CGVS I, p.6; CGVS II, p.16). Echter, wanneer het CGVS u op uw tweede onderhoud enkele basisvragen stelt over zijn politieke campagne, blijkt u volledig in het ongewisse te verkeren daarover. Gevraagd naar de naam van de burgemeester, noemt u de naam Jose Ignacio Gutierrez, maar zijn politieke partij kent u niet (CGVS II, p.15). En wie uiteindelijk zijn opvolger geworden is na de verkiezingsstrijd waar u maandenlang mee bezig zou zijn geweest, weet u niet (CGVS II, p.15). Wie de leider of president is van de Liberale Partij waar u zagezegd lang voor gewerkt hebt en een certificaat van neerlegt, weet u ook niet, en gevraagd naar de naam van de kandidaten van de presidentsverkiezingen in Colombia, benoemt u vreemd genoeg de presidentskandidaat fout; de kandidaat-vicepresident kent u dan weer niet (CGVS II, p.16; zie info toegevoegd aan blauwe map administratief dossier). Nochtans verklaarde u dat u soms samenwerkte met kandidaten van de partij, waardoor het niet onredelijk is te verwachten dat u dit toch wel zou moeten weten (CGVS I, p.15). Gepeild naar de resultaten van die verkiezingen, schat u dat de presidentskandidaten van de Liberale Partij 12% oftewel ca. 2.000.000 stemmen haalden, terwijl dat in werkelijkheid maar een schamele 2% of net geen 400.000 was (CGVS II, p.16; zie info toegevoegd aan blauwe map administratief dossier). Nog frappanter is dat u geen enkel benul heeft van de tegenstanders van uw grootvader in de gemeenteraadsverkiezingen waar u zich maandenlang voor zou hebben ingezet, temeer daar uw grootvader die verkiezingen zou verloren hebben (CGVS II, p.16-17). Gevraagd hoeveel stemmen hij dan behaalde in die langverwachte uitslagen, denkt u dat hij er 700 behaalde, terwijl hij er in werkelijkheid meer dan duizend, namelijk 1079 behaalde (CGVS II, p.17; zie info toegevoegd aan administratief dossier). Men moge verwachten dat u dit klaar en duidelijk zou kunnen zeggen indien u effectief meer dan een jaar aan zijn campagne meegewerkt heeft, alsook dat u dit enigszins opvolgt. Kortom, uw povere kennis over de Liberale Partij en de verkiezingsstrijd van uw grootvader doet vermoeden dat u allicht nooit meegewerkt heeft aan zijn politieke campagne en dat uw verklaringen hieromtrent bedrieglijk zijn.

Daar u meermaals aankaart dat uw zogenaamd sociaal leiderschap voortvloeit uit uw politieke activiteiten (CGVS I, p.13-16), kunnen uw sociale acties op zich ook al in vraag gesteld worden omwille van uw gebrekkige verklaringen (zie supra). Daarenboven kunnen nog een aantal andere zaken opgemerkt worden. Hoewel u naar eigen zeggen meer dan anderhalf jaar meewerkte aan sociaal

getinte projecten in San Cristobal, blijkt ook hier uw kennis vrij schamel te zijn wanneer het CGVS u enkele vragen stelt over de gemeenschap. Zo verklaarde u herhaaldelijk dat uw sociale activiteiten mede mogelijk gemaakt werden door twee gemeentelijke actieraden (Juntas de Acción Comunes) van Juan Rey en van San Martin de Loba; en dat u dikwijls samen werkte met hen (CGVS I, p.14, 15, 16). Gevraagd naar hoe de presidenten van die raden heten op het moment van uw activiteiten, benoemt u twee personen, nl. T. R. en A. S. (CGVS II, p.15). Vreemd genoeg bent u niet op de hoogte van wie de fiscal of vertegenwoordiger van de junta was (CGVS II, p.15), nochtans een belangrijke functie in dergelijke raden. Gemeentelijke actieraden in Colombia bestaan immers uit een vaste structuur; ook in de twee raden waarnaar u alludeert, is dit het geval (zie info toegevoegd aan blauwe map administratief dossier). Dat u niet weet wie die mensen zijn, is opnieuw uiterst opmerkelijk. U weet trouwens ook niet wie de huidige presidenten zijn van die twee raden (CGVS I, p.15). Wanneer het CGVS u verder vraagt wie Leonardo Fabio Ordoñez is, antwoordt u na lang aarzelen dat hij een politiekeer van uw wijk is, maar dat u dat niet zeker bent (CGVS II, p.15). Uit externe informatie blijkt echter dat dit geen politiekeer is, maar wel een door de wol geleverd sociaal leider die al 25 jaar actief is in uw eigenste buurt San Cristobal en opkomt voor de rechten van de LGBTI-gemeenschap (zie info toegevoegd aan blauwe map administratief dossier). Dat u kennelijk geen benul heeft van wie deze persoon is, is zeer opvallend, uw vermeende activiteiten indachtig alsook uw verklaring als zou u zich binnen één van uw projecten beziggehouden hebben met het promoten van pro-LGBTI-waarden (CGVS I, p.14). Voorts verbaast het dat u geen enkel voorbeeld kunt geven van sociale leiders die in 2021 om het leven kwamen (CGVS II, p.17). Van een sociaal leider kan nochtans enigszins verwacht worden dat hij begaan is met de leden van de gemeenschap, alsook met het lot van andere sociale leiders. Dat u dat niet weet omdat de algemene situatie in Colombia u zo veel pijn doet, overtuigt in deze niet, temeer daar u meermaals doet uitschijnen dat u deze zaken hebt onderzocht en u op dit moment de nieuwsberichten blijft opvolgen en daarover zelfs meerdere studies indient ten overstaan van het CGVS (CGVS I, p.20; CGVS II, p.19-20). Al het voorgaande plaatst serieuze vraagtekens bij de ernst van het profiel van sociaal leider dat u zichzelf toeschrijft. Het lijkt er dan ook op dat, mocht u al werkelijk sociale activiteiten uitgevoerd hebben in Colombia, deze wel zeer beperkt moeten zijn geweest.

De vier attesten die u indiende (twee van de liberale partij, één van de gemeentelijke actieraad van Juan Rey en één van San Martin de Loba) kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. U hebt deze immers op eigen vraag bekomen en stelde dat u de auteurs ervan vroeg om een document op te stellen waarin uw vermeende arbeidsactiviteiten stonden, toen u het land verliet (CGVS I, p.18). Gelet op uw gebrekkige verklaringen over het sociale en politieke landschap (zie supra), kan het CGVS zich dan ook niet van de indruk ontdoen dat het in wezen gaat om gesolliciteerde stukken, bedoeld om uw asielrelaas op te smukken. Uit de foto's die u indiende, kan louter worden afgeleid dat u ooit eens aanwezig was bij een kunstevenement, dat u aanbelt aan de deur van een huis en dat u poseert voor gebouwen, niets meer en niets minder. Dit betekent echter geenszins dat u in Colombia als sociaal leider actief was, noch dat u de specifieke activiteiten verrichte waarnaar u tijdens het persoonlijk onderhoud verwees. De neergelegde geboorteaktes ondersteunen voorts uw verklaringen omtrent de verwantschap tussen u en uw grootvader J. E. A. R.. Dat deze persoon uw grootvader is, betwist het CGVS niet, noch het feit dat hij in het verleden gediend heeft als gemeenteraadslid en zich verkiesbaar stelde in 2019. Dat u zelf zou hebben meegewerkt aan zijn campagne voor de Liberale Partij, kan echter geenszins worden weerhouden en deze geboorteaktes veranderen daar niets aan.

Het geheel van bovenstaande opmerkingen maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde problemen met de Aguilas Negras en ook niet aan het profiel van sociaal leider en politiek medewerker dat u zichzelf aanmeet. Derhalve kan er u noch de status van vluchteling worden toegekend, noch deze van subsidiair beschermde in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet ombuigen. Uw internationaal paspoort en identiteitskaart, alsook deze van uw partner, bieden zicht op jullie nationaliteit, identiteit en reisweg. Dit zijn zaken die niet ter discussie staan. Ook het feit dat u in Colombia eigenaar was van een motorfiets, wordt door het CGVS niet betwist. Verder zijn uw aangiften bij de autoriteiten, alsook bijhorende e-mails, niet van die aard dat ze de door u ingeroepen vervolgingsfeiten aannemelijk maken, daar eenieder eender welke verklaring kan afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontfangen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. De ontslagbrief van uw partner kan evenmin de door jullie aangevoerde problemen met de Aguilas Negras aantonen. Het gaat namelijk om een zelfgeschreven en aldus subjectieve brief, waardoor het document geen begin van bewijs vormt voor de moeilijkheden waarnaar jullie verwijzen. De gekopieerde uittreksels uit het kadaster van het huis van uw ouders, hun appartement en hun finca, kunnen louter aantonen dat zij deze eigendommen bezitten, niets meer en niets minder. Wanneer jullie op welke plaats gewoond hebben, kan hier geenszins uit worden afgeleid. Wat betreft het attest van uw vriend L., waarin hij verklaart dat u een welbepaalde

periode bij hem inwoonde, moet worden aangestipt dat dit louter gaat om een derdenverklaring die door eender wie kan worden opgesteld, waardoor deze geen enkele bewijskracht bezit om de door u aangehaalde feiten en woonplaatsen aan te tonen. Tot slot beschrijven de nieuwsberichten en COI-rapporten een algemene tendens, maar vormen zij geen enkel begin van bewijs voor de persoonlijke problemen die u zou hebben ervaren in Colombia.

De nog niet besproken opmerkingen bij de notities van de persoonlijke onderhouden van u en uw partner, aangebracht door uw advocaat, kunnen evenmin een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Het betreft immers een reeks herhalingen en verduidelijkingen die geen uitstaans houden met de specifieke elementen gevoerd in voorgaande argumentatie.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Colombia het afgelopen decennium opmerkelijk verbeterd is. De veiligheidspolitiek die gevoerd werd door president Uribe en voortgezet werd door president Santos heeft zijn vruchten afgeworpen. Colombia werd onder Uribe en Santos een veiliger land. De rebellengroeperingen (FARC en ELN) werden naar de rurale gebieden in de periferie van Colombia verdreven en de paramilitairen werden ontwapend. Op 30 november 2016 werd het vredesakkoord dat werd afgesloten met de FARC geratificeerd door het Colombiaanse congres. Dit vredesbestand had een spectaculaire daling van het geweld gericht tegen burgers tot gevolg gehad. Het aantal burgerslachtoffers bereikte eind 2016 het laagste niveau in 42 jaar en tot op heden wordt er nog steeds vooruitgang geboekt wat betreft de implementatie van dit vredesakkoord.

Op 7 februari 2017 gingen de vredesonderhandelingen tussen de Colombiaanse overheid en de tweede grootste rebellengroepering, het ELN van start. Het intern gewapend conflict met het ELN bleef onder de huidige president Duque evenwel voortduren. Confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen vinden nog steeds plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden ingepalmd worden door andere groeperingen, zoals het ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw uitgebreid zijn.

Zowel uit de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia" van september 2015, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/560011fc4.html> als uit de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 13 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_veiligheidssituatie_colombia_20191113.pdf en de COI Focus Colombia: veiligheidssituatie van 27 juli 2020, beschikbaar op https://cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_colombia_veiligheidssituatie_20200727.pdf blijkt echter duidelijk dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Colombia. Uit de beschikbare informatie blijkt dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Chocó, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende

gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Nariño. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Voor de volledigheid kan nog worden aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw partner P. A. B. M. (CG 19/25488; OV 8.940.759) eveneens overging tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Een kopie van haar beslissing en de notities van haar persoonlijk onderhoud werden toegevoegd aan uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen en bijlagen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953, van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.2. Stukken

Bij het verzoekschrift worden geen stukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

2.3.3. De ontvankelijkheid van het middel

De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn. Deze bepaling heeft betrekking op de versnelde procedure, daar waar uit het administratief dossier niet blijkt dat deze procedure *in casu* werd toegepast. Het enig middel is, wat de aangevoerde schending van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.4. De motieven van de bestreden beslissing

2.3.4.1. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Vluchtelingenverdrag of dat hij een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming om volgende redenen:

(i) er kan geen geloof toegeschreven worden aan de problemen die verzoeker had met de Aguilas Negras:

(1) verzoeker verklaart dat hij Colombia ontvlucht is ten gevolge van een reeks bedreigingen vanwege de groepering Aguilas Negras: a) de vraag rijst echter waarom verzoeker door hen bedreigd werd, ze wilden toegang krijgen tot de lokale gemeenschap via verzoeker en bedreigden hem daarvoor op 15 augustus 2019 maar de geschetste gang van zaken is niet realistisch; b) de tweede confrontatie die verzoeker en zijn partner zouden hebben gekend op 12 september 2019 komt zeer twijfelachtig over, het verbaast dat zulk een groepering enerzijds verzoeker en zijn partner zwaar aanpakt maar anderzijds verzoeker wel twee weken de tijd geeft; c) verzoeker verklaarde dat hij tijdens zijn eerste kennismaking van de Aguilas Negras samen op stap was met A.S., tevens sociaal leider en voorzitter van een wijkraad waarin verzoeker actief was, ze werden dus allebei tegengehouden door de Aguilas Negras maar over het verdere lot van deze persoon wordt met geen woord gerept, verzoekers partner denkt dat A.S. geen andere bedreigingen kreeg en verzoeker stelt dat A.S. geen problemen meer heeft gekend, wat dan weer uiterst merkwaardig is gezien A.S. de sociale spilfiguur was in de buurt; d) het incident op 29 december 2019 kunnen verzoeker en zijn partner op geen enkele wijze hardmaken: uit het enkele feit dat ze onderweg naar huis een verkeerd geparkeerde bestelwagen zagen en dat verdacht vonden, kan niet worden afgeleid dat iemand het toen op hen gemunt had, het geschreeuw en de schoten waren niet noodzakelijk tegen hen gericht, de auto die in hun straat verschillende keren passeerde toen ze in de finca waren, kon gewoon een buur zijn of hun gedachten die hen parten speelden, het is ongeloofwaardig dat de Aguilas Negras verzoeker en zijn partner toen ongemoeid zouden hebben gelaten maar wel een dreig-sms zouden hebben gestuurd, de vraag rijst waarom verzoeker en zijn partner in het holst van de nacht met de moto in de buitenwijken van Bogota reden, het is niet geloofwaardig dat zijn partner bleef werken;

(2) verzoeker en zijn partner legden doorheen de asielpcedure steeds wisselende verklaringen af over hun concrete vluchtaanleiding: ze besloten om Colombia te verlaten na het eerste incident op 15 augustus 2019, ze besloten Colombia te verlaten pas na de derde aangifte, ze besloten om het land te verlaten nadat de visumaanvraag voor Canada voor verzoeksters partner werd geweigerd op 10 oktober 2019 en nadat de Aguilas Negras een derde keer hadden toegeslagen;

(3) het gegeven dat verzoeker en zijn partner kort na 15 augustus 2019 kennelijk al zeer duidelijk van plan waren om het land te verlaten, staat haaks op hun verklaringen over de drie aangiftes bij de politie en het parket: verzoeker en zijn partner beweerden dat ze klacht hadden neergelegd omdat ze vertrouwen hadden in de autoriteiten en rekenden op hulp en bescherming, men kan zich afvragen wat het nut was van deze gewenste bescherming ter plekke indien ze toch al besloten hadden dat ze niet meer in Colombia wilden blijven, zo wekt verzoeker de indruk dat ze de klachten enkel neerlegden om iets op papier te hebben om hun verzoek te ondersteunen;

(4) niemand van verzoekers gezin heeft tot op vandaag nog vermeldenswaardige problemen gekend, zijn vader woont nog steeds op hetzelfde adres en zijn moeder woont slechts twee straten verder, dit is een indicatie dat verzoeker niet de problemen kende die hij doet uitschijnen;

- (5) verzoekers verklaring als zouden hij en zijn partner voor hun vertrek naar België nog ondergedoken zijn in een finca en vervolgens in het huis van een vriend L. kan niet worden aangenomen;
- (ii) de nodige twijfels moeten ook worden geuit omtrent verzoekers profiel als politiek medewerker;
- (iii) aangezien verzoekers sociaal leiderschap voortvloeit uit zijn politieke activiteiten, kunnen zijn sociale acties op zich ook in vraag worden gesteld omwille van zijn gebrekkige verklaringen;
- (iv) de documenten inzake zijn politieke en sociale activiteiten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen;
- (v) de overige neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie evenmin ombuigen;
- (vi) de opmerkingen bij de notities van de persoonlijke onderhouds van verzoeker en van zijn partner werpen evenmin een ander licht op bovenstaande appreciatie.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er voor burgers in Colombia actueel geen reëel risico bestaat om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een binnenlands gewapend conflict in de zin van dit artikel. Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.4.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is gegrond derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Verzoeker wijst er in het verzoekschrift op dat het niet uitmaakt dat er voor zijn partner ook een negatieve beslissing wordt genomen en dat de verwijzing naar een andere beslissing niet voldoende is omdat de motivering moet gebaseerd zijn op een objectieve beoordeling van de elementen van het dossier van verzoeker en niet op die van zijn partner. De Raad stelt vast dat uit de hierboven weergegeven motieven duidelijk blijkt dat deze een beoordeling van de elementen uit het dossier van verzoeker betreffen. Deze motieven zijn bovendien deugdelijk, zoals hieronder blijkt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Verzoeker voert aan bij een terugkeer naar Colombia de Aguilas Negras te vrezen omwille van zijn activiteiten als politiek medewerker en sociaal leider. Verzoeker heeft verschillende incidenten meegemaakt, op 15 augustus 2019, op 12 september 2019 en op 29 september 2019. Bij het eerste incident werd hem gevraagd om mee te werken met hen en werd hij bedreigd, bij het tweede incident werden zijn partner en hijzelf bedreigd en zijn partner seksueel misbruikt, bij het derde incident kregen ze een dreig-sms. Zijn partner kreeg geen visum voor Canada, verzoeker en zijn partner deden opzoekingen via het internet en besloten naar België te vluchten.

2.3.5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.3. De Raad stelt vast dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij effectief bedreigd werd door de Aguilas Negras omwille van zijn profiel als politiek medewerker en sociaal leider.

Er rijzen immers vooreerst vragen over zijn profiel als politiek medewerker. Verzoeker hielp zijn grootvader die opkwam bij lokale verkiezingen voor de gemeenteraad in San Cristobal. Als verzoeker hierover concrete vragen worden gesteld, blijkt dat hij over deze gemeenteraadsverkiezingen en over de liberale partij waarvoor zijn grootvader opkwam, *quasi* geen kennis heeft. Verzoeker kende de partij niet van de persoon die de zittende burgemeester was (notities CGVS 26 februari 2021, p. 15), hij kende de naam niet van de persoon die hem is opgevolgd (*ibidem*), hij wist niet wie de voorzitter is van de liberale partij (notities CGVS 26 februari 2021, p. 16), hij kende niet de correcte naam van de presidentskandidaat voor de liberale partij voor de presidentsverkiezingen in Colombia, de naam van de kandidaat voor vicepresident kende hij niet (*ibidem*), gepeild naar de resultaten van de presidentsverkiezingen stelde hij dat de liberale partij ongeveer 12 % had (*ibidem*) terwijl dit in werkelijkheid slechts 2 % was (adm. dossier, stuk 7, map landeninfo, stuk 1). Over de gemeenteraadsverkiezingen waaraan zijn grootvader meedeed en wiens campagne verzoeker steunde, kon verzoeker enkel zeggen dat zijn grootvader deze verkiezingen niet gewonnen heeft (notities CGVS 26 februari 2021, p. 16), hij kende niet de namen van de tegenstanders van zijn grootvader (*ibidem*), hij heeft zich niet geïnformeerd naar de kandidaat die uiteindelijk gewonnen heeft (notities CGVS, 26 februari 2021, p. 17) en kon niet correct zeggen hoeveel stemmen zijn grootvader gekregen heeft (*ibidem* en adm. dossier, stuk 7, map landeninfo, stuk 2). De attesten van de liberale partij die verzoeker voorlegde (adm. dossier, stuk 6, map met documenten, stuk 5) heeft hij verkregen toen hij bij het verlaten van Colombia voorzitters contacteerde om te vragen of ze een document konden opstellen voor hem waarin het werk vermeld staat dat hij met hen heeft uitgevoerd (notities CGVS 2 februari 2021, p. 18). In deze documenten staat te lezen dat verzoeker met zijn grootvader heeft samengewerkt en dat hij met de gemeenteraad, waarmee zijn grootvader soms samenwerkte, ook af en toe samenwerkte (*ibidem*, p. 18). Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat verzoeker van weinig op de hoogte is.

In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij een ondergeschikte rol had als politiek medewerker, hij was niet echt geïnteresseerd in politiek, hij wilde zijn grootvader een plezier doen en hem helpen bij de verkiezingscampagne. Deze uitleg in het verzoekschrift strookt echter niet met verzoekers eigen verklaringen waarin hij vertelde dat hij betaald werd als politiek medewerker (notities CGVS 2 februari 2021, p. 11) door zijn grootvader (*ibidem*, p. 16), dat hij zijn grootvader steunde en *“het was erg waarschijnlijk dat de mensen die mij dan kenden bij die sociale activiteiten, wisten dat ik voor die politiek stond en zo kon ik ook wat hun stem beïnvloeden”* (*ibidem*, p. 16). Ook verklaarde hij dat hij politieke activiteiten deed (notities CGVS 26 februari 2021, p. 3). Dit strookt ook niet met verzoekers relaas dat de Aguilas Negras wilden binnen komen in de wijk met verzoekers hulp, gezien verzoekers contacten als sociaal leider en politiek medewerker (*ibidem*, p. 4). Door nu zijn eerdere verklaringen te wijzigen en zijn politieke activiteiten te minimaliseren, ondermijnt verzoeker zijn geloofwaardigheid en doet hij geen afbreuk aan wat hierboven gesteld wordt.

Vervolgens rijzen er ook vragen over verzoekers profiel als sociaal werker. Er wordt vastgesteld dat verzoeker, gevraagd naar de zaken die hij zelf deed als sociaal leider, eerst op algemene wijze antwoordde en de problemen van de wijk vermeldde, op welke dagen hij werkte, dat het projecten waren etc. (notities CGVS 2 februari 2021, p. 13). De protection officer moest herhaaldelijk aandringen dat verzoeker zou vertellen over wat hij zelf deed als sociaal werk (*ibidem*, p. 13 en 14). Verzoeker verklaarde dan dat hij sporttoernooien voor de jeugd organiseerde in verschillende wijken, kinderen hielp bij hun buitenschoolse activiteiten, activiteiten organiseerde waarbij jongeren hun omgeving en de natuur leerden kennen door artisanale producten te maken met gerecycleerde ingrediënten en hen het belang bijbracht van afval te sorteren, door uitstappen en wandelingen te organiseren en bomen te planten, jongeren bijbracht wat sociale aanvaarding is (*ibidem*, p. 14). Hij organiseerde en deed de activiteiten en onderwees de kinderen (*ibidem*, p. 15). Vervolgens werd aan verzoeker gevraagd binnen welk kader deze activiteiten plaatsvonden. Hij stelde dat de activiteiten plaatsvonden onder gemeentelijke actieraden (JAC's) (*ibidem*, p. 15), dat hij actief was in twee JAC's (*ibidem*, p. 16), dat hij in 2018 samenwerkte met de voorzitters van de JAC's, dat dit in de periode waarin hij met de JAC's samenwerkte A.S. was in de wijk Juan Rey (*ibidem*, p. 13 en 15) en T.R in de wijk Juan Martin (notities CGVS 26 februari 2021, p. 15). Verzoeker kende echter niet de “fiscales” van deze JAC's (*ibidem*, p. 15) die nochtans een belangrijke figuur zijn in dergelijke gemeentelijke actieraden (adm. dossier, stuk 7, map landeninfo, stuk 3). Verzoeker weet niet wie de huidige voorzitters zijn van die raden (notities CGVS 2 februari 2021, p. 15), verzoeker weet niet wie Leonardo Fabio Ordonez is (notities CGVS 26 februari 2021, p. 15), hij vermoedt dat dit een politicus is terwijl dit een sociaal leider is die al 25 jaar actief is in San Cristobal en opkomt voor de rechten van de LGBTI-gemeenschap (adm. dossier, stuk 7, map met landeninfo, stuk 4), terwijl verzoeker nochtans ook een project gedaan heeft inzake sociale aanvaarding, waarbij de LGBTI-beweging ook ter sprake kwam (notities CGVS 2 februari 2021, p. 14).

Verzoeker kan evenmin namen geven van sociale leiders die in 2021 om het leven kwamen in Colombia (notities CGVS 26 februari 2021, p. 17), terwijl van hem verwacht kan worden dat hij zulke zaken opvolgt, gezien zijn profiel. Verzoeker verklaart dat hij in België niet meer bezig is met zijn sociale activiteiten van in Colombia omdat hij getraumatiseerd is door wat hij heeft meegemaakt in Colombia en het niet meer wil doen (*ibidem*) maar anderzijds blijkt hij wel bepaalde zaken op te volgen en heeft hij bij het CGVS informatie ingediend, waaronder bepaalde studies (adm. dossier, stuk 6, map met documenten, stuk 15, onderdeel van usb-stick). Het is opmerkelijk dat verzoeker dan niet het lot opvolgt van sociale leiders in Colombia. De Raad stelt vast dat, als verzoeker al werkelijk sociale activiteiten heeft uitgevoerd in Colombia, deze beperkt moeten zijn geweest. De attesten van de JAC's die verzoeker voorlegde (adm. dossier, stuk 6, map met documenten, stuk 6) heeft hij ook verkregen toen hij bij het verlaten van Colombia voorzitters contacteerde om te vragen of ze een document konden opstellen voor hem waarin het werk vermeld staat dat hij met hen heeft uitgevoerd (notities CGVS 2 februari 2021, p. 18). In deze documenten staat te lezen dat verzoeker heeft samengewerkt met A.S., de voorzitter van de gemeentelijke actieraad en met T.R., de voorzitter van een andere gemeentelijke actieraad (*ibidem*, p. 18). Deze documenten doen echter geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen waaruit blijkt dat verzoekers kennis op dit vlak beperkt is. De foto's die verzoeker voorlegt (adm. dossier, stuk 6, map met documenten, stuk 16) tonen dat verzoeker aanwezig is bij een kunstevenement, dat hij aanbelt aan een deur en dat hij voor gebouwen staat. Deze tonen niet aan dat hij aanwezig is bij sociale activiteiten waarover hij verteld heeft.

In het verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat zijn verklaringen over zijn activiteiten als sociaal leider nauwkeurig en constant zijn, hij heeft verschillende projecten georganiseerd, met name voor kinderen en hij had contact met de voorzitters van de lokale gemeenschapsraden zonder hen persoonlijk te kennen. Door louter te verwijzen naar (een deel van) zijn afgelegde verklaringen, doet verzoeker geen afbreuk aan het bovenstaande.

Er wordt vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in Colombia een politiek medewerker was en een sociaal leider.

2.3.5.4. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij effectief bedreigd werd door de Aguilas Negras omwille van deze activiteiten. De Raad sluit zich aan bij de vaststelling van de commissaris-generaal dat de vraag rijst waarom de Aguilas Negras verzoeker zouden bedreigen, verzoeker stelt dat dit is omdat ze zeiden dat ze niet hielden van zijn soort leiderschap en van zijn aanwezigheid in de wijk maar dat hij hen van nut kon zijn en dan zouden ze hem contacteren (notities CGVS 26 februari 2021, p. 4). Dit gebeurde op 15 augustus 2019. Het is vreemd dat de Aguilas Negras toen niet verduidelikten hoe dit van nut zijn concreet in het werk zou gaan en dat verzoeker toen niet meer van hen gehoord heeft tot 12 september 2021. Dit is inderdaad geen realistische gang van zaken, gezien ze hem met de dood bedreigden zonder concreet uit te leggen wat hij voor hen zou moeten doen en daarna bijna een maand niets meer van zich lieten horen. Het is daarnaast tegenstrijdig dat ze enerzijds niet van zijn leiderschap en zijn aanwezigheid in de wijk hielden maar anderzijds stelden dat hij hen van nut kon zijn en op 12 september 2019 stelden dat hij hen moest toelaten de gemeente binnen te komen (notities CGVS 26 februari 2021, p. 5).

In het verzoekschrift brengt verzoeker hiertegen in dat het een subjectieve en ongegronde bewering is van de commissaris-generaal dat deze gang van zaken niet realistisch is, en dat verzoekers verklaringen over de feiten van 15 augustus 2019 en 12 september 2019 constant en consistent zijn. Door louter opnieuw te verwijzen naar zijn eerder afgelegde verklaringen, doet verzoeker echter geen afbreuk aan het bovenstaande.

2.3.5.5. Vervolgens sluit de Raad zich aan bij de motieven van de bestreden beslissing over de incidenten van 12 september 2019 en 29 september 2019 en over de onduidelijke verklaringen over A.S.

In het verzoekschrift uit verzoeker kritiek op bepaalde passages uit deze motieven. Inzake het incident van 12 september stelt verzoeker dat de commissaris-generaal de verklaringen van verzoeker en zijn partner niet erkent, zonder echter de reden te geven waarom, terwijl hun verklaringen volledig en consistent zijn. De Raad stelt echter vast dat deze loutere bewering geen afbreuk kan doen aan het motief over dit incident.

Over het motief inzake A.S. stelt verzoeker dat zijn partner deze persoon nauwelijks kende en dat ze zich niet had geïnformeerd over de situatie van deze man. Deze uitleg doet geen afbreuk aan dit motief

en neemt niet weg dat het uiterst merkwaardig is dat A.S., die samen met verzoeker de bedreiging onderging op 15 augustus 2019, geen enkel probleem meer heeft gekend. Dit terwijl verzoeker verklaarde dat deze A.S. de sociale spilfiguur was in verzoekers buurt en dat verzoeker vooral dankzij hem toegang kreeg tot de lokale gemeenschap (notities CGVS 2 februari 2021, p. 13 en 14). Het is niet geloofwaardig dat verzoeker wel maar deze persoon niet verder lastig gevallen werd door de Aguilas Negras. Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij niet weet of A.S. heeft ingestemd om samen te werken met de Aguilas Negras of niet, merkt de Raad op dat dit niet strookt met verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat hij wel op de hoogte was van de situatie van A.S., hij verklaarde namelijk dat A.S. het niet noodzakelijk vond om klacht neer te leggen, dat hij andere politieke problemen heeft gehad maar dat die los staan van die van verzoeker en dat deze in het politiek verleden van A.S. waren (notities CGVS 26 februari 2021, p. 14).

Over het incident van 29 september 2019 stelt verzoeker dat hij en zijn partner veel hebben verteld over deze gebeurtenis, dat hij een verslag van het ongeval met de moto heeft voorgelegd en foto's, dat ze de ontvangen dreig-sms hebben getoond. Dat verzoeker en zijn partner veel verklaringen hebben afgelegd over deze gebeurtenis, doet echter geen afbreuk aan het feit dat het zien en het passeren van een slecht geparkeerde bestelwagen en het horen van schoten en geschreeuw, niet meebrengen dat dit een hinderlaag was voor verzoekers persoonlijk. Dat verzoeker en zijn partner daarna een ongeval hadden met de moto waarbij verzoeker ergens tegenaan botste en hiervan foto's en een verslag voorleggen, kan gebeuren maar brengt evenmin mee dat zij werden gevisieerd. Dat verzoeker en zijn partner dachten of het gevoel hadden dat er een auto verschillende keren voorbijkwam (notities CGVS 26 februari 2021, p. 7) en dat zijn partner zelf zei dat dit misschien een buur was of dat het hun gedachten waren die hen parten speelden (adm. dossier, stuk 7, map landeninformatie, stuk 5, notities CGVS partner, p. 10 en 11), toont evenmin aan dat zij gezocht werden. De schermopname van de ontvangen dreig-sms (adm. dossier, stuk 6, map met documenten, stukken 2, 3, 4, bijlage bij een aangifte, stuk 1: 4/5) wijzigt niets aan het bovenstaande gezien dergelijke berichten gemakkelijk kunnen worden gemanipuleerd of aangemaakt. Verzoeker vervolgt in het verzoekschrift dat zijn partner dacht dat ze veilig was in de bakkerij, ze bediende geen klanten meer en bleef achterin. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat het mag verbazen dat zijn partner wel nog ging werken nadat zij het slachtoffer was van een intimiderende ontvoering, maar dan toch onmiddellijk ontslag nam na een dreig-sms. De Raad sluit zich aan bij de overige motieven in dit verband, waaronder de vaststelling dat het niet te begrijpen valt dat verzoekers partner zo nodig nog moest gaan werken, nadat zij een hevige ontvoering met doodsb bedreigingen had meegemaakt en hun beider families financiële mogelijkheden hadden en hen financieel hadden kunnen bijstaan.

2.3.5.6. Vervolgens uit verzoeker kritiek op volgend motief:

"Voorts moet worden vastgesteld dat jullie doorheen de asielpcedure steeds wisselende verklaringen aflegden over jullie concrete vluchtaanleiding. Tijdens het eerste interview bij de DVZ verklaarde uw partner het volgende: "Op 15 augustus 2019 is hij [J.] bedreigd. We hebben toen al de beslissing genomen om het land te verlaten. Daarom heb ik op 2 september 2019 een visum aangevraagd voor Canada. Mijn partner had al een visum" (CGVSvragenlijst partner, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Deze versie van de feiten, nl. dat jullie reeds na het eerste incident op 15 augustus 2019 besloten om Colombia te verlaten, bevestigden jullie nog eens letterlijk via een e-mail vanwege uw advocaat één dag voor jullie onderhoud op het CGVS (zie briefwisseling in administratief dossier). Het feit dat u reeds op 2 september 2019 een Canadees visum aanvraag, kan bovendien ook afgeleid worden uit de correspondentie met de Canadese ambassade, die u zelf indiende. Uzelf deed t.a.v. de DVZ echter een volledig ander verhaal uit de doeken, zijnde dat jullie pas na de derde aangifte begonnen te kijken naar mogelijkheden om het land te verlaten en dat jullie eerst naar Canada wilden gaan, maar dat de visumaanvraag van uw partner geweigerd werd (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dit gaat lijnrecht in tegen de DVZ-verklaring van uw partner, de e-mail van uw advocaat en de gegevens omtrent uw visumaanvraag. En frappant genoeg kwamen jullie op het persoonlijk onderhoud dan nog eens met een andere, derde versie op de proppen. Toen opperden jullie plotseling dat uw partner wel degelijk een Canadees visum aangevraagd had, maar dit louter als mogelijk ontsnapingsplan omdat jullie niet wisten hoe erg die bedreigingen konden uitdraaien (CGVS I, p.4; CGVS partner, p.9, 14-15). Pas nadat dit visum geweigerd werd op 10 oktober 2019 en de Aguilas Negras intussen opnieuw toegeslagen hadden, zouden jullie beslist hebben om het land effectief te verlaten (CGVS II, p.8; CGVS partner, p.11). Dit houdt echter geen steek. Mocht u werkelijk bedreigd zijn op 15 augustus 2019 en meteen daarna een vluchtplan bedacht hebben, zou u logischerwijze nooit een Canadees visum voor uw partner aangevraagd hebben, wetende dat deze procedure wekenlang in beslag kon nemen – u had immers zelf al eens deze visumprocedure doorlopen en reisde veel naar het buitenland in het verleden (CGVS I, p.17) – én in de wetenschap dat Colombianen gewoon visumvrij naar Europa kunnen reizen.

Dit klemte des te meer aangezien u ook diende te weten dat haar paspoort een tijdlang zou worden ingehouden bij de Canadese ambassade en jullie dus het risico liepen dat uw partner geen paspoort zou hebben mocht het "ontsnappingsplan" eens aangewend moeten worden, en jullie desgevallend al zeker niet samen zouden kunnen ontsnappen. Uw verklaringen kunnen derhalve niet gevolgd worden. Bovendien zijn de DVZ-verklaring van uw partner en de betreffende e-mail van uw advocaat duidelijk en voor weinig interpretatie vatbaar, waardoor voorgaande tegenstrijdigheden nog steeds overeind blijven, alsook het vermoeden dat jullie al veel vroeger besloten hadden om Colombia te verlaten dan u doet uitschijnen. In dit verband kan nog worden toegevoegd dat er u op uw tweede onderhoud gevraagd werd om nog reisdocumenten voor te leggen waarop expliciet de datum van aankoop van uw vliegtickets staat (CGVS II, p.8-9). Uit het door u ingediende document, valt dit echter geenszins af te leiden, hetgeen eens te meer bevestigt dat u het CGVS geen klare wijn wil schenken wat betreft het moment dat jullie de beslissing namen om Colombia te verlaten."

In het verzoekschrift stelt verzoeker dat hij na de bedreiging van 15 augustus 2019 met zijn partner de mogelijkheden had besproken om naar het buitenland te vluchten en dat zijn partner daarom een visum aanvraag bij de Canadese autoriteiten. Ze waren echter niet van plan om onmiddellijk te vertrekken, ze wilden blijven en verzoeker diende drie klachten in. Op 10 oktober 2019 vernamen ze dat het visum was geweigerd en toen beslisten ze het land te verlaten. Dit zijn volgens verzoeker geen drie versies van één verhaal maar dit betreft de evolutie van hun bedoelingen volgens de evolutie van hun situatie.

Door nu vast te houden aan één versie van het relaas, namelijk dat hij en zijn partner er al na 15 augustus 2019 aan dachten om het land te verlaten, doet verzoeker geen afbreuk aan het feit dat hij en zijn partner hierover achtereenvolgens verschillende verklaringen hebben afgelegd, wat afbreuk doet aan hun geloofwaardigheid.

2.3.5.7. Verzoeker uit vervolgens kritiek op het motief waarin gesteld wordt dat het feit dat ze kort na 15 augustus 2019 al van plan waren om het land te verlaten, haaks staat op hun verklaringen over de drie aangiftes bij de politie en het parket. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij niet had besloten om Colombia kort na 15 augustus 2019 te verlaten, hij hoopte in Colombia te kunnen blijven en bescherming te krijgen, helaas gingen de vervolgingen door de Aguilas Negras door en hebben de autoriteiten niet geholpen. Verzoeker wijst er nog op dat, mocht hij geen documenten over deze klachten hebben neergelegd, de verwerende partij hem had bekritiseerd wegens het ontbreken van bewijs.

Door vast te houden aan een bepaalde versie van zijn afgelegde verklaringen, doet verzoeker evenwel geen afbreuk aan dit motief.

2.3.5.8. Inzake het motief dat verzoekers ouders geen problemen kennen terwijl zijn vader nog steeds op hetzelfde adres als verzoeker vroeger woont en dat dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers problemen, stelt verzoeker in het verzoekschrift dat zijn ouders geen interessant profiel hebben voor de Aguilas Negras.

Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat het opvallend is dat de Aguilas Negras zeiden dat ze verzoekers woonplaats kenden, maar hem daar blijkbaar nooit zijn gaan zoeken, niet in de periode waarin verzoeker problemen kende en ook niet nadat hij gevlucht was.

2.3.5.9. Verzoeker bekritiseert volgend motief:

"Uw verklaring, als zouden u en uw vriendin voor jullie vertrek naar België nog ondergedoken zijn in een finca en vervolgens in het huis van een vriend L. (CGVS II, p.3-8; CGVS partner, p.8-11), kan trouwens niet worden weerhouden. U gaf namelijk tijdens uw eerste interview aan dat uw laatste woonplaats voor uw vertrek het adres van uw ouders was, volgens uw vriendin was dat dan weer de finca in El Molino maar dan twee weken voor jullie vertrek (verklaring DVZ, vraag 10; verklaring DVZ partner, vraag 10, hetgeen allebei niet strookt met wat jullie op het CGVS verklaarde over jullie woonplaatsen). Dat uw advocaat één dag voor het persoonlijk onderhoud opmerkt dat u zeker op 12 september 2019 naar de finca in El Molino verhuisd was, wijzigt niets aan het feit dat u deze locatie volledig onvermeld liet toen men bij de DVZ specifiek peilde naar uw woonplaatsen. Bovendien repten jullie op het DVZ-interview ook met geen woord over jullie zogenoemde onderduikperiode bij uw vriend L., hoewel jullie in jullie relaas op het CGVS ineens lieten uitschijnen dat jullie daar net geen vier weken zouden verbleven hebben. Het lijkt er dan ook erg op dat jullie geen andere verblijfsplaatsen gehad hebben in de maanden voor jullie vertrek naar België, waardoor het des te merkwaardiger overkomt dat er geen enkel lid van de Aguilas Negras jullie kwam zoeken aan uw ouderlijk huis. Dat zij dan wel bijna één jaar

na jullie vertrek compleet van de radar verdwijnen, om dan ineens pamfletten rond te strooien met uw naam op in een buurt waar u kennelijk nooit gewoond hebt, is niet aannemelijk en in het licht van al het voorgaande hoogst ongeloofwaardig (CGVS I, p.19; CGVS II, p.8; CGVS vriendin, p.11). Ook uw bewering als zouden de Aguilas Negras rond die periode uw vriend L. opgebeld hebben om uit het niets geld van u te eisen (CGVS II, p.8; CGVS vriendin, p.12), kan daarom op geen enkele manier worden aangenomen. Het door u ingediende pamflet kan geen ander licht werpen op bovenstaande vaststelling. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarenboven zijn dergelijke documenten met gemak manipuleerbaar. Wat betreft het krantenartikel dat u indiende omtrent de pamfletten van de Aguilas Negras, moet worden opgemerkt dat uw naam daar nergens in vermeld staat, waardoor het evenmin iets kan wijzigen aan voorgaande appreciatie. Bijkomstig is het artikel gedateerd van 26 juni 2019, aldus één jaar en vier maanden voordat uw vriend L. zagezegd een pamflet zou hebben ontvangen in oktober 2020, waardoor er al helemaal geen link meer kan worden gezien tussen de inhoud en uw (ongeloofwaardige) verklaringen.”

Verzoeker stelt dat zijn verklaringen en die van zijn partner constant zijn, hij bleef bij zijn ouders gedomicilieerd, verzoeker vermeldde dus bij de DVZ zijn enige woonplaats. Verzoeker werd echter bij de DVZ specifiek gepeild naar zijn verschillende woonplaatsen (adm. dossier, stuk 8, verklaring DVZ van 30 januari 2020), verzoeker kan het niet vermelden van het verblijf bij zijn vriend L. niet wijten aan het feit dat hij zou gedacht hebben dat hij enkel zijn officiële domicilie moest geven.

Inzake het feit dat de Aguilas Negras nog verzoekers vriend L. contacteerden en zeiden dat verzoeker hen nog geld moest, stelt verzoeker dat hij en zijn partner hierover spraken en dat dit geen tegenstrijdigheid bevat. De Raad merkt op dat het niet is omdat verklaringen geen tegenstrijdigheid bevatten, zij zonder meer geloofwaardig zijn. De Raad sluit zich erbij aan dat het hoogst ongeloofwaardig is dat de Aguilas Negras plots uit het niets na een jaar afwezigheid, geld zouden eisen.

Inzake het pamflet en het krantenartikel stelt verzoeker dat de echtheid ervan niet wordt betwist. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat over deze stukken wordt gesteld *“Het door u ingediende pamflet kan geen ander licht werpen op bovenstaande vaststelling. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen in casu niet het geval is. Daarenboven zijn dergelijke documenten met gemak manipuleerbaar. Wat betreft het krantenartikel dat u indiende omtrent de pamfletten van de Aguilas Negras, moet worden opgemerkt dat uw naam daar nergens in vermeld staat, waardoor het evenmin iets kan wijzigen aan voorgaande appreciatie. Bijkomstig is het artikel gedateerd van 26 juni 2019, aldus één jaar en vier maanden voordat uw vriend L. zagezegd een pamflet zou hebben ontvangen in oktober 2020, waardoor er al helemaal geen link meer kan worden gezien tussen de inhoud en uw (ongeloofwaardige) verklaringen”*. Om deze redenen kunnen deze documenten dus niet het relaas van verzoeker staven.

2.3.5.10. Inzake de overige documenten die verzoeker heeft neergelegd, stelt hij dat ze zijn identiteit bevestigen en *“zelfs indirect, zijn account”*. Daarmee doet verzoeker echter geen afbreuk aan de motieven *“De neergelegde geboorteaktes ondersteunen voorts uw verklaringen omtrent de verwantschap tussen u en uw grootvader J. E. A. R.. Dat deze persoon uw grootvader is, betwist het CGVS niet, noch het feit dat hij in het verleden gediend heeft als gemeenteraadslid en zich verkiesbaar stelde in 2019. Dat u zelf zou hebben meegewerkt aan zijn campagne voor de Liberale Partij, kan echter geenszins worden weerhouden en deze geboorteaktes veranderen daar niets aan.”* en *“De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande conclusie niet ombuigen. Uw internationaal paspoort en identiteitskaart, alsook deze van uw partner, bieden zicht op jullie nationaliteit, identiteit en reisweg. Dit zijn zaken die niet ter discussie staan. Ook het feit dat u in Colombia eigenaar was van een motorfiets, wordt door het CGVS niet betwist. Verder zijn uw aangiften bij de autoriteiten, alsook bijhorende e-mails, niet van die aard dat ze de door u ingeroepen vervolgingsfeiten aannemelijk maken, daar eenieder eender welke verklaring kan afleggen. Om enige bewijskracht aan een document te ontleen, dient het te worden ondersteund door geloofwaardige en plausibele verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. De ontslagbrief van uw partner kan evenmin de door jullie aangevoerde problemen met de Aguilas Negras aantonen. Het gaat namelijk om een zelfgeschreven en aldus subjectieve brief, waardoor het document geen begin van bewijs vormt voor de moeilijkheden waarnaar jullie verwijzen. De gekopieerde uittreksels uit het kadaster van het huis van uw ouders, hun appartement en hun finca, kunnen louter aantonen dat zij deze eigendommen bezitten, niets meer en niets minder. Wanneer jullie op welke plaats gewoond hebben, kan hier geenszins uit worden afgeleid. Wat betreft het attest van uw vriend L., waarin hij verklaart dat u een welbepaalde periode bij hem*

inwoonde, moet worden aangestipt dat dit louter gaat om een derdenverklaring die door eender wie kan worden opgesteld, waardoor deze geen enkele bewijskracht bezit om de door u aangehaalde feiten en woonplaatsen aan te tonen. Tot slot beschrijven de nieuwsberichten en COI-rapporten een algemene tendens, maar vormen zij geen enkel begin van bewijs voor de persoonlijke problemen die u zou hebben ervaren in Colombia.”

2.3.5.11. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker bij terugkeer naar Colombia zou worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

2.3.6.1. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Uit de informatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing blijkt dat de situatie in Colombia grondig is gewijzigd na de ondertekening op 24 november 2016 van de vredesovereenkomst tussen de regering van president Santos en de *Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia - Ejército popular* (FARC-EP) die de 50-jarige burgeroorlog beëindigde. Uit diezelfde informatie blijkt eveneens dat de onderhandelingen voor het vredesproces met de *Ejército de liberación nacional* (ELN), de tweede grootste rebellengroepering, die aanvingen op 7 februari 2017, echter niet hebben geleid tot een staakt-het-vuren. Het intern gewapend conflict met de ELN blijft voortduren. Daarnaast vinden er nog steeds confrontaties tussen de veiligheidsdiensten en andere rebellengroeperingen plaats in diverse regio's van Colombia. Bovendien blijkt dat de gebieden die voorheen aan het FARC toebehoorden worden ingepalmd door andere groeperingen, zoals de ELN, dissidenten van de FARC-EP, maar ook door de georganiseerde misdaad. Ook de activiteiten van de paramilitaire groeperingen zouden sinds de ondertekening van het vredesakkoord opnieuw zijn uitgebreid.

Gelet op de beschikbare landeninformatie wordt niet betwist dat er in Colombia een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich echter niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde departementen. Zowel uit de *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Colombia”* van UNHCR van september 2015, als de COI Focus *“République de Colombia: Situation sécuritaire”* van 7 juni 2018 en de COI Focussen *“Colombia: veiligheidssituatie”* van 13 november 2019 en van 27 juli 2020, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld in Colombia regionaal erg verschillend zijn en dat slechts een beperkt aantal departementen te kampen heeft met een gewapend conflict.

In de bestreden beslissing zet de verwerende partij het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Colombia:

“Zo is er sprake van een gewapend conflict tussen de rebellengroeperingen, de NIAG's (new illegal armed groups) en de Colombiaanse autoriteiten dat zich concentreert op het platteland in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Chocó, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Córdoba en Putumayo. Het bestaan van een gewapend conflict in deze departementen brengt echter niet automatisch een reëel risico op het lijden van ernstige schade tengevolge van willekeurig geweld in hoofde van de burgerbevolking met zich mee.

De situatie in deze departementen wordt vaak gekenmerkt door gevechten tussen gewapende groeperingen onderling en confrontaties tussen overheidstroepen en gewapende groeperingen alsook gewelddadige incidenten zoals doelgerichte moorden, bedreigingen en het gebruik van landmijnen. De bevolking wordt hierdoor blootgesteld aan geweld, afpersing, restricties van de bewegingsvrijheid, gedwongen rekrutering, confinement en illegale activiteiten. Het geweld zorgt bovendien voor een groot aantal intern ontheemden.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er van 1 januari tot 23 september 2019 72 confrontaties waren tussen de overheid en gewapende groeperingen en tussen gewapende groeperingen onderling waarbij burgerslachtoffers te betreuren vielen ten gevolge van het algemeen geweld. De meeste van deze incidenten vonden plaats in de regio Catatumbo, Norte de Santander, de regio Bajo Cauca in Antioquia en in Arauca. Bij deze 72 incidenten vielen slechts een beperkt aantal burgerslachtoffers, waaronder doden en gewonden. Uit de meest recente cijfers blijkt dat ook gedurende de periode van 1 december 2019 tot 1 juni 2020 het gewapend geweld zich voornamelijk afspeelt tussen de verschillende gewapende groeperingen onderling of de gewapende groeperingen en de militairen of politie. Het gaat om 260 incidenten waarvan bij 26 incidenten een beperkt aantal burgerslachtoffers viel. Gedurende deze referentieperiode vonden de meeste incidenten plaats in Cauca, Antioquia, Norte de Santander, Valle del Cauca en Nariño. Uit de geraadpleegde bronnen blijkt dat het aantal burgerslachtoffers tengevolge van willekeurig geweld de afgelopen jaren zeer beperkt blijft in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in Colombia, dat in 2020 bijna 51 miljoen bedraagt <https://worldpopulationreview.com/countries/colombia-population>.

Het gros van de gewelddadige incidenten die zich in Norte de Santander, Arauca, Nariño, Cauca, Valle del Cauca, Choco, Antioquia (Bajo Cauca), Zuid Cordoba en Putumayo afspelen neemt echter de vorm aan van doelgerichte moorden, bedreigingen en aanvallen op openbare voorzieningen en infrastructuur. Dit geweld is echter doelgericht en niet willekeurig van aard.

In de overige regio's en in de (groot)steden van Colombia is er geen sprake van een gewapend conflict en wordt het geweld gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Te benadrukken valt dat het geweld in de steden slechts in geringe en indirecte mate gelieerd is aan het gewapend conflict in de bovenvermelde departementen. Bij de moorden die in de steden worden gepleegd worden veelal burgers met een specifiek profiel geviséerd, zoals bijvoorbeeld vakbondsleiders, mensenrechtenactivisten of journalisten. Dit geweld heeft bijgevolg geen uitstaans met art. 48/4, §2, c) Vw. en houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Het gemeenrechtelijk crimineel geweld in de Colombiaanse grootsteden, waaronder ontvoeringen, drugshandel en afpersingen, kadert evenmin binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geviséerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Colombia is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard."

Verzoeker toont niet aan dat bovenstaande analyse van de commissaris-generaal niet langer actueel of correct zou zijn.

Verzoeker merkt op dat de informatie waarop de verwerende partij zich steunt, niet vooraf aan verzoeker werd meegedeeld en dat zo de rechten van verdediging zijn geschonden. Verzoeker heeft echter de mogelijkheid om middels huidig verzoekschrift aan te tonen dat deze informatie niet correct of niet actueel zou zijn, wat hij echter nalaat.

2.3.6.2. Gelet op de verklaringen van verzoeker betreffende zijn herkomst uit Colombia, dient de veiligheidssituatie in San Cristobal, in het hoofdstedelijk district hoofdstad Bogota, te worden beoordeeld.

Gelet op de voorgaande analyse besluit de Raad dat er in San Cristobal in het grootstedelijk district Bogota geen sprake is van een gewapend conflict. Het geweld wordt er daarentegen gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit en is doelgericht van aard, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit geweld kadert dan ook niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn.

Bij gebrek aan een gewapend conflict in San Cristobal in het hoofdstedelijk district hoofdstad Bogota is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt die voormelde vaststelling in een ander daglicht stellen.

2.3.6.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.8. Waar verzoeker in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet hersteld kan worden, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig september tweeduizend eenentwintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET